

ЗАКОН
О ЗАПОШЉАВАЊУ И ОСИГУРАЊУ ЗА СЛУЧАЈ
НЕЗАПОСЛЕНОСТИ
(“Сл. Гласник РС”, број: 36/2009)

2.1 Висина новчане накнаде

Члан 69.

Основица за утврђивање висине новчане накнаде јесте просечна зарада, односно плата или накнада зараде незапосленог у складу са законом у последњих шест месеци који претходе месецу у којем је престао радни однос, односно осигурање.

Члан 70.

- (1) Новчана накнада утврђује се у висини од 50% основице из члана 69. овог закона.
(2) Новчана накнада из става 1. овог члана не може бити виша од 160% нити нижа од 80% минималне зараде утврђене у складу са прописима о раду за месец у којем се врши исплата новчане накнаде.

Члан 71.

Новчана накнада се исплаћује за месец који претходи месецу у којем се врши исплата.

2.2 Трајање права на новчану накнаду

Члан 72.

- (1) Новчана накнада исплаћује се незапосленом :
1. три месеца, ако има стаж осигурања од једне до пет година;
 2. шест месеци, ако има стаж осигурања од пет до 15 година;
 3. девет месеци, ако има стаж осигурања од 15 до 25 година;
 4. дванаест месеци, ако има стаж осигурања дужи од 25 година.
- (2) Годином стажа осигурања, у смислу става 1. овог члана, сматра се навршених 12 месеци за које је обвезник доприноса био обавезно осигуран.
- (3) Изузетно, новчана накнада припада незапосленом у трајању од 24 месеца, уколико незапосленом до испуњавања првог услова за остваривање права на пензију, у складу са прописима о пензијском и инвалидском осигурању, недостаје до две године.
- (4) Корисник новчане накнаде дужан је да се лично јавља Националној служби ради обавештавања о могућностима и условима запослења и посредовања у запошљавању сваких 30 дана, у складу са индивидуалним планом запошљавања.

Члан 73.

Исплата новчане накнаде се наставља за време:

1. трајања додатног образовања и обуке, у складу са индивидуалним планом запошљавања;
2. привремене спречености за рад утврђене према прописима о здравственом осигурању, али не дуже од 30 дана од дана настанка привремене спречености;
3. породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета и одсуства са рада због посебне неге детета, према прописима из области рада или другим прописима којима се регулише одсуство са рада.

Члан 74.

Новчана накнада може да се исплати у једнократном износу ради samozapoшљавања, на захтев незапосленог, у складу са општим актом Националне службе.

Члан 75.

- (1) Исплата новчане накнаде обуставља се за време за које мирују права по основу незапослености, и то:
1. трајања уговора о обављању привремених и повремених послова;
 2. одслужења или дослужења војног рока;
 3. издржавања казне затвора, изречене мере безбедности, васпитне или заштитне мере, у трајању до шест месеци;

4. боравка у иностранству у случају када је незапослени или његов брачни друг упућен на рад у иностранство у оквиру међународно-техничке или просветнокултурне сарадње у дипломатска, конзуларна и друга представништва.

(2) По престанку разлога из става 1. овог члана, незапослени остварује право на исплату новчане накнаде за преостало време за које је признато право на новчану накнаду ако се пријави и поднесе захтев за остваривање права у року од 30 дана.

2.3 Престанак права на новчану накнаду

Члан 76.

Кориснику новчане накнаде престаје право на новчану накнаду, ако:

1. се брише са евиденције, у складу са овим законом;
2. престане да се води евиденција о незапосленом, у складу са законом;
3. не обавести Националну службу у року од пет дана о промени која је услов или основ за стицање, остваривање или престанак права на новчану накнаду;
4. се од стране надлежног органа утврди да ради код послодавца без уговора о раду или уговора о привременим и повременим пословима;
5. поднесе захтев за престанак права.

Члан 77.

(1) Незапослени коме је престало право на новчану накнаду може да оствари ово право ако поново испуни услове за стицање права на новчану накнаду, с тим што му се у стаж осигурања не урачунава стаж за који је већ остварио новчану накнаду.

(2) Незапосленом коме је престало право на новчану накнаду због заснивања радног односа или започињања осигурања по другом основу, пре истека времена за остваривање тог права, наставља се право на новчану накнаду за преостало време у утврђеном износу, ако поново постане незапослен и ако је то за њега повољније.

3. Право на здравствено и пензијско и инвалидско осигурање

Члан 78.

(1) Корисник новчане накнаде има право на здравствено и пензијско и инвалидско осигурање за време остваривања права на новчану накнаду.

(2) Доприноси за здравствено и пензијско и инвалидско осигурање су садржани у новчаној накнади и плаћају се на терет лица које прима новчану накнаду.

(3) Основица на коју се плаћају доприноси је износ новчане накнаде.

(4) Обрачун и уплату доприноса за осигурање из става 1. овог члана врши Национална служба.

Члан 79.

Чланови породице корисника новчане накнаде имају право на здравствено осигурање ако нису здравствено осигурани по другом основу.

4. Поступак за остваривање права из обавезног осигурања

Члан 80.

(1) О правима незапосленог из обавезног осигурања одлучује се у поступку прописаном законом којим се уређује општи управни поступак, ако овим законом није другачије одређено.

(2) О правима незапосленог у првом степену одлучује надлежни орган Националне службе, одређен статутом.

(3) Другостепени орган, у решавању о правима незапосленог лица из обавезног осигурања јесте директор Националне службе.

(4) Против коначног решења Националне службе, незапослени може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом, у складу са законом.